

ПАНЕЛЬ 4. МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-280-0-90>

Гасем А.М.

*викладач кафедри дизайну тканин та одягу, аспірант,
Харківська державна академія дизайну і мистецтв*

МЕТОД МАКЕТУВАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ НАВЧАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Створення об'ємно-просторового макету виробу сприяє розвитку креативної особистості та оволодінню сучасними методами дизайн-проектування. Важливою складовою навчання, що передбачає виконання робочих макетів на всіх етапах проектного процесу, є творчий метод розробки конструкції. Особлива увага приділяється об'ємно-просторовому моделюванню на манекені, оскільки саме він формує підґрунтя для експериментів у формотворенні костюму та надає можливість безпосередньо аналізувати свою роботу в процесі моделювання.

Отже, важливим етапом у процесі втілення концепції формотворення виробу постає макетування. Сам процес макетування складається з формування концепції формотворення, з обґрунтування об'ємно-просторових, декоративно-пластичних і образно-стилістичних рішень [1]. При виконанні об'ємно-просторової форми необхідно звертати увагу на композиційні особливості та гармонізацію пропорцій фігури.

Макетування як творчий процес поєднує у собі різні прийоми графічної, конструктивної та проектної діяльності. Побудова об'ємно-просторових форм на манекені в навчальному процесі набуває навчально-виховного значення. Макети відображають об'ємно-просторові форми проектного виробу імітуючи ряд його властивостей. В цілому, у дизайн-діяльності розрізняють такі типи макетів, як: проектно-пошуковий; демонстраційний; дослідницький; експериментальний.

Під час макетування творчий задум втілюється в об'ємі, що є однією з головних переваг макетування, бо надає можливість проектувати у звичних уявленнях щодо об'ємних форм. Макет допомагає побачити умовний виріб та удосконалити його форму, пропорції, деталі крою, колір. Власне, така унікальність методу макетування передбачає активну комунікацію студентів із викладачем і між собою, творчий підхід в навчальному процесі, пошук нових цікавих форм виробів та аналіз «висловлення» в макеті виробу власної думки.

Пошук нових композиційних рішень та нового формоутворення є невід'ємною складовою методів викладання макетування і моделювання одягу на манекені. Розробку інноваційних рішень у створенні макету розглянемо на прикладі принципів деконструкції. Завдання щодо застосування принципів деконструкції в макеті постає як експеримент, зміст якого полягає у створенні та сприйнятті нових форм одягу. В цьому випадку деконструкція слугує способом комунікації як особлива система мислення. Переосмислення функції та значення костюму за допомогою об'ємно-просторових форм, виконаних на манекені, дозволяє створити цікаві комбінації деталей виробу. І ключове – змінює традиційне уявлення про одяг в цілому.

При моделюванні одягу на манекені на заняттях використовуються такі прийоми деконструкції, як: асиметрія, гіпертрофія форми, трансформація та комбінування, еkleктика, багатошаровість, інверсія та скручування [2], (рис. 2-3). Так, інверсія руйнує традиційні прийоми моделювання та конструкцію, забезпечує рухомість і динамічність елементів композиції, показує експериментальний підхід щодо моделювання одягу. Для кращого сприйняття форми (силуету) в макетуванні використовують монохромні кольори тканин (рис. 1; 1.1; 1.2). Деформація та гіпертрофія форми деформують пропорції, змінюють акценти, що надає можливість створення нетипових конструктивних рішень (рис. 5; 6; 7).

Експерименти з трансформацією форми змінюють принципове значення одягу, його функціональність, ергономіку, зовнішній вигляд (Рис.4). Цього можна досягнути шляхом комбінацій склад, зашпів, вставок, додавання багатошаровості шматками тканин [3]. Натомість, еkleктика проявляється майже у всіх прийомах деконструкції в моделюванні на манекені, оскільки передбачає використання і поєднання різних фактур, стилів, силуетів тощо. За допомогою вище приведених прийомів створюються інноваційні форми, що несуть у собі новий погляд на моделювання одягу.

Висновки. Практичні заняття з моделювання, які відбуваються на манекені, дають змогу пошуку нових рішень і авторських концепцій. У навчальному процесі це забезпечує формування професійної комунікації та сприяє формуванню у студентів нестереотипного мислення, жвавого і кмітливого підходу до процесу моделювання. Важливою складовою також є індивідуальний погляд на кожне нове завдання, коли одна задача може вирішуватися декількома способами.

Список використаних джерел:

1. Гусейнов, Г.М. Ермилова, В.В. Ермилова, Д.Ю. Композиция костюма / учеб. пособ. для студ. высш. учеб. заведений. 2-е изд., стер. М.: Академия, 2004. 432 с

2. Гайдук Л.М. Сучасні технології моделювання і художнього оздоблення одягу / Л. М. Гайдук, І. В. Васильєва. – К.: КНУТД, 2008. 129 с.
3. Tomoko N. Pattern Magic 2: N. Tomoko.– Tokio 2007. 104 p.

Рис. 1

Рис. 1.2

Рис. 1.3

Рис. 2

Рис. 3

Рис. 4

Рис. 5

Рис. 6

Рис. 7